

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/107/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2324010111
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2324010111.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 20.05.2024, č. k. 31T/8/2024-589, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. októbra 2024 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku zrušuje napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom C. E. XXX, okres Rimavská Sobota, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Košice-Šaca, ukladá

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 s prihliadnutím na § 36 písm. l), § 37 písm. m) a § 41 ods. 2, ods. 3, § 42 ods. 1 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 3 (tri) mesiace, za súčasného zrušenia výroku o treste podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona uloženého obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 4T/17/2020 zo dňa 12.12.2023, právoplatný dňa 12.12.2023 a rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa pod sp.zn.1T/8/2024 zo dňa 18.03.2024, právoplatný dňa 18.03.2024, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného od 06.08.2024 sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Týmto zrušujúcim rozsudkom nie je dotknutý výrok napadnutého rozsudku v časti, ktorým okresný súd podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona zrušil:

- celý výrok o vine a celý výrok o treste obžalovaného v rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 15T/64/2023 zo dňa 13.07.2023, právoplatný dňa 18.10.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 2To/12/2023 zo dňa 18.10.2023,
 - celý výrok o vine a celý výrok o treste obžalovaného v trestnom rozkaze Okresného súdu Trebišov sp. zn. 1T/69/2023 zo dňa 23.01.2024, právoplatný dňa 07.02.2024,
 - výrok o vine v bodoch 28. až 35. a celý výrok o treste obžalovaného v rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 6T/107/2023 zo dňa 19.01.2024, právoplatný dňa 24.02.2024,
- ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedených výrokoch o vine svoj podklad.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného A. B. za vinného v bodoch 1/ až 12/ z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v bode 1/ (bod 28. rozsudku OS Zvolen 6T/107/2023)

dňa 13.04.2022 v ranných hodinách v C. E. XXX, prevzal objednané 3 ks porazené jatočné ošípané o váhe 2 x 205 kg a 1 x 210 kg, za ktoré mal dňa 13.04.2022 zaplatiť sumu 1 300 €, kde túto úhradu doposiaľ nevykonal, čím spôsobil spoločnosti JMK AGRO, s.r.o., so sídlom Číž 74, 980 43 Číž, IČO: 47 063 301, škodu vo výške 1 300 €,

v bode 2/ (bod 29. rozsudku OS Zvolen 6T/107/2023)

dňa 19.05.2022, na presne nezistenom mieste, ako živnostník vystupujúci pod obchodným menom A. B., IČO: XX XXX XXX, so sídlom podnikania C. E. XXX, sa telefonicky dohodol s F. G. na predaji 1 ks celej ošípanej a 1 ks bravčovej polovice, napriek tomu, že vedel, že tovar nedodá, s uhradením kúpnej ceny 430 € vopred, ktorú F. G. podľa dohody odovzdal dňa 20.05.2022 okolo 20.00 hod. v C. E. manželke A. B. H. - B., s dojednaným dátumom dodania tovaru 21.05.2022, pričom dohodnutý termín nedodržel a tovar vôbec nedodal, čím spôsobil F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvalým bydliskom I. XXX, XXX XX G., škodu vo výške 430 €,

v bode 3/ (bod 30. rozsudku OS Zvolen 6T/107/2023)

od dňa 19.06.2022 do 01.07.2022, na presne nezistenom mieste, ako živnostník vystupujúci pod obchodným menom A. B., IČO: XX XXX XXX, so sídlom podnikania C. E. XXX, komunikoval prostredníctvom aplikácie Messenger s poškodeným I. J., s ktorým sa dohodol na dodaní občerstvenia - pečeného prasaťa a bravčových výrobkov na rodinnú oslavu, ktorá sa mala konať dňa 29.07.2022 v F. K., aj keď vedel, že občerstvenie nedodá, pričom podľa vzájomnej dohody odovzdal I. J. dňa 01.07.2022 v čase okolo 21.00 hod. v C. E. sumu za občerstvenie vo výške 300 € manželke A. B. H. B., avšak aj napriek priebežnému - potvrdzovaniu objednávky mu občerstvenie dňa 29.07.2022 nedodal, čím spôsobil I. J., nar. XX.XX.XXXX, trvalým bydliskom F. K. XXX, XXX XX F. K., škodu vo výške 300 €,

v bode 4/ (bod 31. rozsudku OS Zvolen 6T/107/2023)

dňa 04.07.2022, na presne nezistenom mieste, ako živnostník vystupujúci pod obchodným menom A. B., IČO: XX XXX XXX, so sídlom podnikania C. E. XXX, s internetovou inzerciou predaja bravčového mäsa na sociálnej sieti facebook, pod názvom A. L. B., sa telefonicky na telefónnom čísle XXXX XXX XXX dohodol s M. N., vtedy L., na predaji ošípanej o váhe 240 kg za sumu 300 €, aj keď vedel že ošípanú nedodá, s uhradením zálohy vo výške 100 €, ktorú M. N. zaslala bankovým prevodom dňa 04.07.2022 na účet IBAN: D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, s dohodnutým dátumom dodania 09.07.2022, pričom dohodnutý termín nedodržel, ošípanú vôbec nedodal a prijatú zálohu jej napriek prísľubu nevrátil, čím spôsobil M. N., nar. XX.XX.XXXX, trvalým bydliskom K. O. XX, XXX XX I. O., škodu vo výške 100 €,

v bode 5/ (bod 32. rozsudku OS Zvolen 6T/107/2023)

po tom, čo v presne nezistený deň inzeroval prostredníctvom internetovej stránky P. inzerát na predaj kukurice, na ktorý inzerát reagoval dňa 13.07.2022 telefonicky poškodený H. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., s ktorým sa následne dohodol na kúpe 32 ton kukurice v sume 4 800 €, pričom v čase dohody s poškodeným vedel, že mu objednanú kukuricu nedodá, pričom na základe jeho požiadavky mu poškodený dňa 15.07.2022 zaslal prostredníctvom bankového prevodu sumu slúžiacu ako záloha za dodanie tovaru vo výške 1 800 € na bankový účet IBAN: D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX s tým, že objednaný tovar bude poškodenému dodaný do 20.07.2022, kde k dodaniu kukurice ani k vráteniu zálohy ani dodatočne nedošlo, ktorým konaním spôsobil poškodenému H. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX škodu vo výške 1 800 €,

v bode 6/ dňa 20.07.2022

v čase o 16.32 hod. z presne nezisteného miesta inzeroval prostredníctvom internetovej stránky P., s vopred prijatým úmyslom vylákať od potencionálnych záujemcov finančné prostriedky a tovar nedodať, inzerát č. 139942414 obsahujúci ponuku predaja 41 t obilia za sumu 5 000 €, na ktorý reagoval B. Q., ktorý obvineného kontaktoval na telefónnom čísle XXXX XXX XXX, pričom po dohode uhradil dňa 21.07.2022 zálohu vo výške 2 500 € na bankový účet vedený v L. G., A., IBAN: D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, ktorého majiteľom bol nevlastný maloletý syn obžalovaného, avšak ani po opakovaných výzvach obilie ako predmet kúpy nedodal a ani nevrátil zálohu späť, čím B. Q. spôsobil škodu vo výške 2 500 €,

v bode 7/

v presne nezistenom čase v priebehu leta 2022 z presne nezisteného miesta inzeroval prostredníctvom internetovej stránky P., s vopred prijatým úmyslom vylákať od potencionálnych záujemcov finančné prostriedky a tovar nedodať, inzerát obsahujúci ponuku predaja krmnej kukurice a pšenice, na ktorý

reagoval O. R., ktorý obvineného kontaktoval dňa 01.08.2022 v čase okolo 12.20 hod. na telefónnom čísle XXXX XXX XXX, pričom sa dohodli na kúpe 1 t pšenice a 1 t kukurice, za ktoré mu obžalovaný vystavil príjmový doklad s uvedením svojho mena ako E. O., bytom S. S. XXX/X, s bankovým spojením IBAN: D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, pričom majiteľom účtu bol nevlastný maloletý syn obžalovaného, po čom O. R. uhradil dňa 01.08.2022 sumu 300 € na uvedený účet, avšak obžalovaný predmet kúpy nedodal a ani nevrátil kúpnu cenu kupujúcemu späť, čím O. R. spôsobil škodu vo výške 300 €,

v bode 8/

v presne nezistenom čase v priebehu leta 2022 z presne nezisteného miesta inzeroval prostredníctvom internetovej stránky P., s vopred prijatým úmyslom vylákať od potencionálnych záujemcov finančné prostriedky a tovar nedodať, inzerát obsahujúci ponuku predaja krmnej kukurice a pšenice, na ktorý reagoval E. C., ktorý obvineného kontaktoval dňa 01.08.2022 v čase okolo 9.36 hod. na telefónnom čísle XXXX XXX XXX, pričom sa dohodli na kúpe 3 t krmnej zmesi, za ktorú mu obžalovaný vystavil príjmový doklad s uvedením svojho mena ako E. O., bytom S. S. XXX/X, s bankovým spojením IBAN: D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, pričom majiteľom účtu bol nevlastný maloletý syn obžalovaného, po čom E. C. uhradil dňa 01.08.2022 sumu 450 € na uvedený účet, avšak obžalovaný predmet kúpy nedodal a ani nevrátil kúpnu cenu kupujúcemu späť, čím E. C. spôsobil škodu vo výške 450 €,

v bode 9/ (bod 33. rozsudku OS Zvolen 6T/107/2023)

dňa 05.08.2022 z neznámeho miesta na internetovom portály FACEBOOK, vystupujúc pod menom - E. O., v skupine s názvom: T. A. U. V., C., O., W., C., vytvoril inzerát na predaj krmiva kukurice a pšenice, balenú v big bagoch o hmotnosti 1 000 kg, v hodnote 15 € za 100 kg, na ktorý reagoval H. H., nar. XX.XX.XXXX, kde sa následne dohodli na kúpe 2 t krmiva (1 t kukurica, 1 t pšenica), uzatvorili dňa 08.08.2022 zmluvu o kúpe, na základe čoho H. H. ako kupujúci dňa 08.08.2022 vo W. Q., z bankového účtu vedeného v D. D., IBAN: D. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, uhradil za tovar sumu 300 € v prospech účtu A. B., vedeného vo W. G. IBAN: D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX s dohodou, že objednaný tovar A. B. doručí na vopred dohodnuté miesto, kam ale doručený nebol a už uhradenú sumu za tovar ani po výzvach H. H. nevrátil, čím H. H., nar. XX.XX.XXXX, trvalým bydliskom U. XXX/XX, XXX XX W. Q., uviedol do omylu a spôsobil mu škodu vo výške 300 €,

v bode 10/ (bod 34. rozsudku OS Zvolen 6T/107/2023)

vydávajúc sa za zamestnanca spoločnosti Europlant šľachtiteľská spol. s.r.o. so sídlom Priemyselné centrum 4004, Poprad - Stráže pod Tatrami, IČO: 31 673 929, na základe internetovej ponuky prostredníctvom internetového portálu P., inzerát č. 140756438, ponúkal na predaj chovateľské potreby - kukuricu a pšenicu, na ktorú dňa 14.08.2022 reagoval manžel poškodenej U. K. V. K. a po vzájomnej komunikácii s predajcom a následnej dohode dňa 15.08.2022 v pobočke W. Bytča U. K. vložila na účet vedený vo W. č. IBAN: D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, ktorého majiteľkou je D. B., nar. XX.XX.XXXX a držiteľom platobnej karty k účtu je jej otec A. B., dohodnutú čiastku 3 200 €, pričom k dodaniu tovaru nedošlo, nakoľko spoločnosť Europlant, ktorej údaje boli zneužitú, o takejto objednávke nevedela, pretože takýmito komoditami ani nedisponujú, predávajúci podmienky predaja nedodrжал, dodanie tovaru neustále odďaľoval, a zaplatenú sumu do dnešného dňa nevrátil, čím svojim konaním uviedol do omylu U. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. O. XX, XXX XX I. K., a spôsobil jej škodu vo výške 3 200 €,

v bode 11/ (bod 35. rozsudku OS Zvolen 6T/107/2023)

na internetovej stránke P. inzeroval na predaj krmivo kukuricu, jačmeň, pšenicu a sóju, pričom dňa 14.08.2022 ho kontaktoval na telefónnom čísle XXXX XXX XXX E. W., ktorý uviedol, že od neho kúpi 4 tony krmiva v cene 660 €, pričom následne poslal E. W. faktúru za krmivo na 660 €, ktorú E. W. uhradil dňa 16.08.2022 prevodom na účet č. D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a doklad o platbe mu zaslal na telefónne číslo XXXX XXX XXX, pričom A. B. s E. W. ešte komunikoval aj prostredníctvom telefónneho čísla XXXX XXX XXX, kde opakovane uvádzal rôzne dôvody, prečo sa mu nepodarilo doručiť krmivo a taktiež mu tvrdil, že ak nedoručí krmivo, peniaze mu zašle späť na jeho účet, čo do dnešného dňa nespravil, čím svojim konaním spôsobil E. W., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom W. XXX, XXX XX X., celkovú škodu vo výške 660 €,

v bode 12/ (bod 8. trestného rozkazu OS Trebišov 1T/69/2023)

po tom, ako v presne nezistenom čase v mesiaci august 2022 na webovej stránke pod menom C. F., trvale bytom O., L. Y. S. XXXX/XX zverejnil inzerát, ktorým ponúkal na predaj motorkou zn. Jawa 350 za 750 €, na ktorý zareagoval Z. T. s tým, že by mal záujem o uvedenú motorku a následne po vzájomnej dohode dňa 22.08.2022 uhradil bankovým prevodom zálohu za predmetnú motorku a to vo výške 500 € na účet D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, avšak žiadnu motorku Z. T. nedodal, túto odpredal inej osobe, a ani mu ním poskytnutú finančnú hotovosť napriek opakovaným výzvam nevrátil, čím svojim konaním spôsobil Z. T. škodu vo výške 500 €,

čím v bodoch 1/ až 12/ spôsobil celkovú škodu vo výške 11 840 €.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4 a § 41 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písm. l) a § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu uložil povinnosť nahradiť poškodenému:

- JMK AGRO, s.r.o., IČO: 47 063 301, sídlo Číž 171, škodu vo výške 1 100 €,
- F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt I. XXX, G., škodu vo výške 130 €,
- I. J., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt F. K. XXX, škodu vo výške 300 €,
- M. N., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt K. O. XX, I. O., škodu vo výške 100 €,
- H. H., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt D. XXX, škodu vo výške 720,90 €,
- B. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt Q. XXX, škodu vo výške 2 500 €,
- O. R., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt I. D. XXX, škodu vo výške 300 €,
- E. C., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt O. XX, I. U., škodu vo výške 450 €,
- H. H., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt U. XX, W. Q., škodu vo výške 300 €,
- U. K., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt K. O. XX, I. K., škodu vo výške 3 200 €,
- E. W., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt W. XXX, X., škodu vo výške 660 €,
- Z. T., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt D.. O. XXXX/XX, Q. B., škodu vo výške 500 €.

Podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona zrušil:

- celý výrok o vine a celý výrok o treste obžalovaného v rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 15T/64/2023 zo dňa 13.07.2023, právoplatný dňa 18.10.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 2To/12/2023 zo dňa 18.10.2023,

- celý výrok o vine a celý výrok o treste obžalovaného v trestnom rozkaze Okresného súdu Trebišov sp. zn. 1T/69/2023 zo dňa 23.01.2024, právoplatný dňa 07.02.2024, výrok o vine v bodoch 28. až 35. a celý výrok o treste obžalovaného v rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 6T/107/2023 zo dňa 19.01.2024, právoplatný dňa 24.02.2024,

ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedených výrokoch o vine svoj podklad.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému:

-rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/17/2020 zo dňa 12.12.2023, právoplatný toho dňa,

-rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/8/2024 zo dňa 18.03.2024, právoplatný toho dňa, ako aj ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresný súd napadnutý rozsudok odôvodnil v rozsahu č. I. 385-389 spisu.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu (č.l. 567-568 spisu) a to čo do výroku o treste ako aj voči konaniu, ktoré danému výroku predchádzalo.

Obžalovaný v písomnom odôvodnení odvolania po podrobnej rekapitulácii záverov napadnutého rozsudku uviedol (skrátene), že podané odvolanie smeruje primárne k zjednaniu nápravy vo vzťahu k neprimerane prísnemu trestu, ktorý predstavuje neproporcionálnu perzekúciu jeho osoby. Poukazujúc na skutky, ktoré tvoria obsah odsúdení, tak pri ich zovšeobecnení konštatoval, že sú tvorené drobnými prečinmi, ktorých potreba bola vyvolaná osobnými tiesnivými pomermi. V rámci uvedenej perspektívy preto trest v celkovej výmere 5 rokov a 4 mesiace vyznieva neprimerane prísne, ktorý účel však trest sledovať nemá.

Pri konfrontácii priťažujúcich okolností poukázal na to, že spáchanie viacerých trestných činov (§ 37 písm. h) by sa malo považovať za skonsumované režimom súhrnného trestu, kde je už táto mnohosť zohľadnená. Absorpčná zásada totiž v rámci mechanizmu ukladania trestu vyhodnocuje túto mnohosť sprísnením trestnej sadzby, a preto nevidel dôvod, aby bola táto okolnosť opakovane pripisovaná cestou priťažujúcich okolností s následkom v ďalšom sprísnení sadzby. Aplikácia úpravy podľa § 41 ods. 2 TZ sprísňuje trestnú sadzbu pri použití znaku viacerých skutkov, a preto by sme túto mnohosť nemali duplicitne zohľadňovať aj ako priťažujúcu okolnosť, ktorá v konečnom dôsledku vyvolala aj potrebu aplikácie § 38 ods. 4 TZ a v rozpore so zásadou ne bis in idem sprísňovala trestnú sadzbu na podklade

tej istej okolnosti opakovane. V uvedenom smere poukázal na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.06.2010, č. 1/2011 (sp. zn. TN 104/2009).

Rovnako poukázal, že režim priťažujúcej okolnosti, teda že bol za trestný čin odsúdený (§ 37 m), umožňuje neprihliadnuť na túto okolnosť, ak to osvedčujú osobitosti prejednávanej veci. Aktívny a pozitívny prístup obvineného k skutku by mal podmieniť práve neprihliadnutie na túto okolnosť. Zároveň je vhodné akcentovať, že predchádzajúce odsúdenie je tvorené skutkom, za ktorý bol uložený trest povinnej práce, ktorý bol prerušený výkonom väzby a neskôr trestu. K nevykonaniu trestu povinnej práce teda došlo v dôsledku skutočností mimo obžalovaného. Ak by však obžalovaný mal priestor trestu povinnej práce vykonať, tak by nastalo jeho zahľadanie a tento znak by sa mu nemohol negatívne pričítať. Aj s poukazom na tieto okolnosti by preto považoval za spravodlivejšie, ak by táto priťažujúca okolnosť vzhľadnutá nebola. Pri akceptácii uvedeného dospel k záveru o prevalencii pohľadujúcich okolností, čo sa priaznivo prejavuje aj pri mechanizme ukladania trestu (namiesto zostrenia dolnej hranice by došlo k zmierneniu hornej hranice), čím by fakticky zanikol aj dôvod, ktorý súd prvého stupňa viedol k uloženiu trestu vo výške 5 rokov a 4 mesiace.

V uvedenom smere poukázal aj na nález Ústavného súdu SR PL. ÚS 106/2011. Nadväzujúc na myšlienkový odkaz tohto judikátu poukázal aj na prostý princíp spravodlivosti. Osobne mal za to, že trest 5 rokov a 4 mesiace je neprimerane prísny a nesúladný s cieľom a účelom trestania v trestnom práve. Preto dal do pozornosti aj vhodnosť aplikácie mimoriadnych inštitútov smerujúcich k zmierneniu následkov, ktoré nastanú pri rigidnom a formalistickom uplatnení noriem trestného práva. Neprimerané sprísnenie trestnej sadzby je pozorovateľné aj pri zohľadnení faktu, že pôvodný trest uložený za 42 skutkov bol v sadzbe 3 roky. Následne v rámci tohto konania došlo k rozšíreniu o tri nové čiastkové útoky, ktoré však majú za následok sprísnenie trestu takmer o dvojnásobok, a to len z dôvodu iného hodnotenia pomeru priťažujúcich okolností. Takýto právny formalizmus by však nemal byť dôvodom uloženia omnoho prísnejšieho trestu, pretože prísnosť trestu by mala odzrkadľovať a korešpondovať najmä so závažnosťou skutku. Táto závažnosť sa však priradením 3 nových útokov radikálne nezmenila, a preto by nemal byť ukladaný ani drakonický trest, obzvlášť keď je len dôsledkom rigidity práva.

V dikcii doteraz uvedeného mal za to, že súd vychádzal pri svojom rozhodnutí z nesprávneho posúdenia skutkového a právneho stavu, a dané rozhodnutie bolo prijaté za nerešpektovania procesných ustanovení, ktoré viedli k uloženiu neprimerane prísneho trestu. V dôsledku uvedeného preto navrhol, aby odvolací súd napadnuté výroky rozsudku súdu prvého stupňa zrušil (§ 321 ods. 1 písm. e) TP) a postupom podľa § 322 sám vo veci rozhodol rozsudkom vo veci v dikcii ich odvolania alebo aby v dotknutej časti vrátil vec súdu prvého stupňa.

V doplnení odôvodnenia odvolania doručenom okresnému súdu dňa 04.06.2024 (č.l. 573-576 spisu) obžalovaný vo vlastnoručnom podaní namietal (skrátene), že dňa 11.01.2023 bol uznaný vinným Okresným súdom Rimavská Sobota v spojení s Krajským súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 2To/12/2023. Tento trest mu bol uložený za 42 skutkov a už v prípravnom konaní spolupracoval s OČTK. Pri uzatvorení spisov a preštudovaní ho nedali do súbehu, preto lebo bol väzobne stíhaný a zákonná lehota im neumožňovala čakať na súbeh priradených tzv. nových útokov, ktoré boli obdobnej trestnej činnosti od roku 2011/2022 a za niektoré novšie prípady bol skôr odsúdený ako za staršie prípady, teda ak by mu to stihli spojiť ešte v prípravnom konaní, kde bol stíhaný väzobne, tak by nemusel byť znovu trestaný a mohli ho uznať za vinného už dňa 18.10.2023 a právoplatne odsúdiť za všetky skutky, o ktorých vedeli OČTK a prokuratúra.

Ďalej uviedol, že nechce bagatelizovať skutky, ale jedná sa o priestupkové sumy, ktoré sú už aj zaplatené, keby nebol väzobne súdený, tak by uhradil poškodeným celú dlžnú sumu. Poukázal i na to, že má manželku, s ktorou má dve maloleté deti a tiež má vyživovaciu povinnosť určenú Okresným súdom Trnava. K tomu poukázal na primeranosť trestu a dopad trestu na jemu blízke osoby ako i na ust. § 34 ods. 4, ods. 5 Trestného zákona. Zároveň poukázal aj na svoje príkladné správanie sa v ústave na výkon trestu odňatia slobody a svoj nepriaznivý zdravotný stav, ktorý ovplyvňuje viaceré sféry jeho života (pracovnú, finančnú). Vyhlásil, že doterajším výkonom trestu bol účel trestu splnený a nie je podľa jeho názoru dôvod ho trestať ďalšími trestami a ešte k tomu drakonickým trestom, ktorý mu udelil Okresný súd Galanta. Poukázal na svoj predchádzajúci spôsob života, že bol zamestnaný na Slovensku aj v zahraničí, nikdy nebol nezamestnaný, vyrastal v slušnej rodine, jeho rodičia neboli súdne trestaní, a preto sa hanbí za svoje konanie a už v živote žiadnu trestnú činnosť nevykoná. Preto žiadal krajský súd, aby vec vrátil Okresnému súdu Galanta, aby ju znovu prejednal alebo senát rozhodol sám vo veci a to tak, že upustí od potrestania s dostačujúcim trestom 3 roky.

Záverom poukázal i na priťažujúcu okolnosť, ktorú mu vyčítali na Okresnom súde Galanta (trest práce), ktorú skutočnosť aj opätovne bližšie opísal. K tomu opätovne zopakoval, že za skutky, ktoré riešili OČTK, vedeli a on ich žiadal, aby to dali do súbehu, aby nebol trestaný zvlášť a všetko bola obdobná

trestná činnosť. Mal za to, že súd vychádzal pri svojom rozhodnutí z nesprávneho posúdenia skutkového a právneho stavu a dané rozhodnutie bolo prijaté za nerešpektovania procesných ustanovení, ktoré viedli k uloženiu neprimerane prísneho trestu. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnuté výroku rozsudku prvého stupňa zrušil (§ 321 ods. 1 písm. e) TP) a postupom podľa § 322 sám vo veci rozhodol rozsudkom vo veci v dikcii ich odvolania alebo aby v dotknutej časti vrátil vec súdu prvého stupňa.

V doplnení odôvodnenia odvolania doručenom okresnému súdu dňa 21.06.2024 (č.l. 578 spisu) obžalovaný vo vlastnoručnom podaní opätovne navrhol krajskému súdu, aby postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal alebo alternatívne podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolaním napadnutý rozsudok zrušil a sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému uloží spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Ďalej vyhlásil, že už v roku 2023 v prípravnom konaní napomáhal OČTK pri objasnení celého prípadu a v plnej miere sa priznal k spáchaniu skutkov a svoje konanie oľutoval, ktoré boli aprobované aj dozorujúcim prokurátorom už v prípravnom konaní, kde vedeli o každom jednom poškodenom, teda aj o 3 poškodených, ktoré riešilo OR PZ Galanta a svoje doznanie a oľutovanie učinil aj pred súdom. Dňa 13.07.2023 bol odsúdený na 3 roky nepodmienečne, kde mu už bola vzhliadnutá priťažujúca okolnosť, že spáchal viac trestných činov. Taktiež mal obsiahnutú priťažujúcu okolnosť, že už bol potrestaný alternatívnym trestom za prečin podvodu. Ďalej prisľúbil, že u jeho osoby sa preukázalo polepšenie, vstúpil si do svedomia, úprimne skutky oľutoval, poukázal na slušné správanie sa v ústave trestu ako i na svoj nepriaznivý zdravotný stav a rodinnú situáciu. Záverom žiadal o zrušenie napadnutého rozsudku a aby súd sám rozhodol vo veci alebo celú vec vrátil okresnému súdu na prejednanie.

V doplnení odôvodnenia odvolania doručenom okresnému súdu dňa 21.06.2024 (č.l. 579-581 spisu) obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu namietal (skrátene), že súdom prvého stupňa uložený nepodmienečný trest odňatia slobody sa javí ako neprimerane a mimoriadne prísny. Poukazujúc na základné zásady ukladania trestov dôvodil, že je ženatý s H. B., s ktorou vychováva tri maloleté deti. Za podstatnú skutočnosť pre rozhodnutie súdu o primeranom treste považuje obžalovaný tiež jeho postoj k predmetnej trestnej veci, keď sa k jednotlivým skutkom nielen priznal a oľutoval ich spáchanie, pričom uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v nižšej výmere by viedlo k tomu, že obžalovaný by v rámci svojich možností postupne nahradil škodu aj ostatným poškodeným. Podľa názoru obžalovaného je daná poľahčujúca okolnosť nielen v zmysle § 36 písm. 1) Trestného zákona, teda že k skutkom sa priznal a tieto úprimne oľutoval, ale aj podľa § 36 písm. n) Tr. zákona, teda že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Na druhej strane, priťažujúca okolnosť u obžalovaného nemôže byť vzhliadnutá podľa § 37 písm. h) Tr. zákona, teda že obžalovaný spáchal viac trestných činov, keď táto okolnosť je obsiahnutá už v uloženom súhrnnom treste, ale ani podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, pretože bol už za trestný čin odsúdený, keď zákon umožňuje súdu na túto okolnosť neprihliadať a teda prevažuje pomer poľahčujúcich okolností nad okolnosťami priťažujúcich. Obžalovaný sa k spáchaniu trestných činov priznal, svoje konanie úprimne oľutoval a vyjadril aj svoju vôľu nahradiť spôsobenú škodu. Z pohľadu individuálnej prevencie došlo z časti k prevýchove obžalovaného jeho priznaním a oľutovaním jeho konania, pričom v tejto prevýchove bude pokračovať pri nahrádzaní spôsobenej škody. Uložením neprimerane prísneho nepodmienečného trestu odňatia slobody by bola prevýchova obžalovaného ohrozená, nakoľko by nebolo v jeho reálnych možnostiach zarobiť finančné prostriedky za účelom úhrady spôsobenej škody a výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody by mohol u obžalovaného spôsobiť stratu záujmu o odstránenie škodlivých následkov jeho trestnej činnosti, čo by nebolo v záujme ani poškodených a v konečnom dôsledku ani v záujme spoločnosti.

Obžalovaný vzhľadom na jeho postoj v uvedenej trestnej veci a priznanie namietal, že súd prvého stupňa nepostupoval v zmysle § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona v spojení so stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. Tpj 55/2016 zo dňa 27.06.2017. Súhrn uvedených faktorov vedie obžalovaného k záveru, že ochranu spoločnosti v tomto prípade zabezpečí aj trest s kratším trvaním. Súčasne takýto trest postihne len obžalovaného, ktorý sa k spáchaniu trestných činov priznal, svoje konanie oľutoval a bude mať menší vplyv na rodinu obžalovaného a jemu blízke osoby. V tejto súvislosti obžalovaný poukázal aj na názor pléna ústavného súdu zo dňa 28.11.2012.

Na základe uvedeného preto obžalovaný navrhol, aby Krajský súd Trnava ako súd odvolací postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok, a podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol alternatívne postupom

podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolaním napadnutý rozsudok zrušil a sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému uloží spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

V doplnení odôvodnenia odvolania doručenom krajskému súdu dňa 08.10.2024 (č.l.627 spisu) obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu poukázal (skrátene) na zmenu zákona, ktorá medzitým nastala. Bol presvedčený, že zmena zákona v prospech páchatel'a má charakter ústavného princípu (článok 50 ods. 6) a súčasne charakter tvrdého hmotného jadra trestného práva (§ 2 TZ), a preto zmena zákona musí vyvolávať priaznivé konzekvencie pre páchatel'a aj pri využití inštitútu vyhlásenia o vine. Vyslovil presvedčenie, že zmena zákona sa na obžalovaného v plnom rozsahu bude vzťahovať a súd bude aplikovať novú úpravu, nakoľko je pre páchatel'a priaznivejšia. Pri korelácii novej právnej úpravy uviedol, že právna kvalifikácia skutku podľa § 221 ods. 3 písm. c) TZ je spojená s trestnou sadzbou 2 roky až 8 rokov, oproti pôvodnej sadzbe 3 roky až 10 rokov. V uvedenej perspektíve sa preto pôvodne uložený trest 3 roky javí ako absolútne dostatočný a primeraný, pričom teraz prejednávaný trest vo výmere 5 rokov a 4 mesiace pôsobí neprimerane prísne.

Zároveň poukázal aj na zmenu pravidiel na úseku ukladania trestu, kde došlo k modifikácii obligatórneho sprísňovania dolnej hranice trestnej sadzby pri prevalencii priťažujúcich okolností. Za aktuálnej právnej úpravy teda dolná hranica trestnej sadzby nie je sprísnená na úroveň 5 rokov a 4 mesiace, ale zostáva 2 roky, a preto sa im pôvodný trest v trvaní 3 roky javí ako primeraný aj pri zohľadnení 3 nových skutkov v rámci tohto konania (a to v optike 42 skorších skutkoch). Záverom uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava aj argumentácie obsiahnutej v odvolaní, ktorá tiež odôvodňuje modifikáciu neprimerane prísneho trestu v trvaní 5 rokov a 4 mesiace. V dôsledku uvedeného preto naďalej navrhol, aby odvolací súd napadnuté výroky rozsudku súdu prvého stupňa zrušil (§ 321 ods. 1 písm. d), e) TP) a postupom podľa § 322 sám vo veci rozhodol rozsudkom vo veci v dikcii ich odvolania, čiže za celú zbiehajúcu činnosť uložil trest 3 roky, alebo aby v dotknutej časti vrátil vec súdu prvého stupňa.

Obžalovaný v doplnenom odvolaní zo dňa 10.10.2024 (č.l. 613 spisu), doručenému krajskému súdu dňa 10.10.2024 uviedol, že konal nezákonne a za svoje konanie sa veľmi hambí a je mu to nesmierne ľúto. Vo výkone trestu je od 11.01.2023, ústavný poriadok dodržiava, má slušné správanie. Pracovne zaradený doposiaľ nebol zo zdravotných dôvodov a kvôli súdu, ktorý mal pred Okresným súdom Galanta. Je zvoleným predsedom samosprávy. Už v prípravnom konaní napomáhal orgánom činným v trestnom konaní a k trestnej činnosti sa doznal a oľutoval svoje trestné činy. Prosí krajský súd, aby pri ukladaní trestu bol zhovievavý a myslel aj na jeho maloleté deti a na zmenu Trestného zákona.

Konanie na odvolacom súde

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie prostredníctvom videokonferenčného zariadenia podľa § 61b odsek 1 Trestného poriadku za prítomnosti prokurátora krajskej prokuratúry, obžalovaného a obhajcu obžalovaného. Lehota (päť pracovných dní) v zmysle ustanovenia § 61b ods.1 Trestného poriadku bola zachovaná, keď obžalovaný prevzal predvolanie dňa 09.09.2024, obhajca dňa 23.09.2024 a krajská prokuratúra dňa 04.09.2024.

Prokurátorka krajskej prokuratúry sa na verejnom zasadnutí uviedla, že za účelom uloženia zákonného trestu s poukazom na ostatnú novelu Trestného zákona navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie alternatívne, aby odvolací súd vo veci sám rozhodol a uložil obžalovanému zákonný trest.

Obhajca obžalovaného sa pripojil k návrhu prokurátorky a navrhol obžalovanému za zbiehajúce trestné činy uložiť primeraný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Obžalovaný uviedol, že by bol rád, keby dostal trest v trvaní troch rokov.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa §316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 317 ods. 2 Trestného poriadku, ak bolo podané odvolanie v prospech obžalovaného proti výroku, ktorým bol uznaný za vinného, a odvolací súd tento výrok nezrušuje, preskúma v celom rozsahu aj zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste a ďalších výrokov, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Podľa § 317 ods. 3 Trestného poriadku, ak bola odvolaním napadnutá časť rozsudku týkajúca sa len niektorej z viacerých osôb, o ktorých bolo rozhodnuté tým istým rozsudkom, preskúma odvolací súd podľa odseku 1 len tú časť rozsudku a predchádzajúceho konania, ktorá sa týka tejto osoby.

Krajský súd ako odvolací súd skôr než začal plniť svoju prieskumnú povinnosť podľa § 317 Trestného poriadku bol povinný skúmať, či odvolanie obžalovaného bolo podané včas (§ 309 Trestného poriadku),

či ho podala oprávnená osoba (§ 307, § 308 Trestného poriadku) a či nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo späťvzatiu podaného odvolania (§ 312, § 313 Trestného poriadku), alebo či neboli podané proti výroku proti ktorému nie je prípustné (§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, § 334 ods. 4 Trestného poriadku).

Krajský súd podané odvolanie preskúmal a dospel k záveru, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba v zákonnej lehote a proti výroku o vine a trestu, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

Vzhľadom na zmenu Trestného zákona účinnú od 06.08.2024, ktorá je v prospech obžalovaného, krajský súd odvolaniu obžalovaného čiastočne vo výroku o treste vyhovel a uložil mu trest, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Podľa § 321 ods.1 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Celkom na úvod krajský súd považuje za potrebné uviesť, že obžalovaný A. B. učinil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, teda že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe a toto jeho vyhlásenie bolo okresným súdom i prijaté a teda prvostupňový súd dokazovanie, v akom menovaný obžalovaný priznal spáchanie skutkov, nevykonával, a vykonával výlučne dôkazy súvisiace s výrokom o druhu a výmere trestu.

V tejto súvislosti je potrebné len pripomenúť, že vzhľadom na vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré učinil obžalovaný na hlavnom pojednávaní a ktoré súd uznesením prijal, je toto súdom prijaté vyhlásenie o vine neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. S poukazom na rozhodovaciu činnosť najvyššieho súdu krajský súd pripomína, že ustanovenie § 257 ods. 5 a ustanovenie § 334 ods. 4 Trestného poriadku nemožno vykladať izolovane, ale v súhrne s ďalšími ustanoveniami upravujúcimi postup v konaní o dovolaní, a to ustanoveniami § 369 ods. 1 a ods. 2 a § 372 ods. 1 (veta prvá) Trestného poriadku.

V zmysle uvedeného, proti rozsudku, ktorý bol vyhlásený po prijatí vyhlásenia obvineného o priznaní viny (§ 257 ods. 5 Trestného poriadku) a proti rozsudku, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste (§ 334 ods. 4 Trestného poriadku) dovolanie môže podať len minister spravodlivosti, a to na podnet obvineného alebo na podnet inej osoby (§ 369 ods. 1, § 371 ods. 1 písm. c), § 372 ods. 1 Trestného poriadku). [Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. apríla 2016, sp. zn. 6 Tdo 3/2016, uverejnené v Zbierke stanovisk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 12/2017]. Z týchto dôvodov preto krajský súd nepreskúmal výrok o vine vo vzťahu k obžalovanému a to ani k namietanej právnej kvalifikácii v súvislosti s novelou Trestného zákona účinnou od 06.08.2024.

Vychádzajúc z ust. § 257 ods. 5 Trestného poriadku a § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, po preskúmaní trestného spisu, nakoľko odvolací súd nezistil zásadné porušenie práva obžalovaného na obhajobu vo vzťahu k prijatému vyhláseniu výroku o vine a keďže v danej trestnej veci bolo podané odvolanie aj do výroku o uloženom treste obžalovanému, krajský súd nezistiac dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Trestného poriadku, preskúmal len tento napadnutý výrok a (mimo iného) zistil nasledovné.

K napadnutému výroku o treste:

Podľa § 33a ods. 1 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 (ďalej len „Trestný zákon“), páchatel'ovi nemožno uložiť kruté a neprimerané sankcie. Výkonom sankcie nesmie byť znížená ľudská dôstojnosť. Podľa § 33a ods. 2 Trestného zákona, sankcie sa ukladajú s prihliadnutím na povahu a závažnosť trestného činu alebo činu inak trestného a na osobu páchatel'a a jeho pomery.

Podľa § 33a ods. 3 Trestného zákona, tam, kde postačí uloženie sankcie postihujúcej páchatel'a menej citeľne, nesmie byť páchatel'ovi uložená sankcia, ktorá ho postihuje citeľnejšie. Páchatel'ovi najmä nesmie byť uložená sankcia spojená s ujmou na osobnej slobode páchatel'a, ak možno účel sankcie dosiahnuť uložením sankcie nespojenej s ujmou na osobnej slobode páchatel'a.

Podľa § 33a ods. 4 Trestného zákona, pri ukladaní sankcií sa prihliada aj k právom chráneným záujmom poškodeného.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Trestného zákona, páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona, trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu.

S poukazom na vyššie citované ustanovenia Trestného zákona je potrebné uviesť, že v období od spáchania predmetných trestných činov do rozhodnutia odvolacieho súdu, hoci ešte nie v čase rozhodovania okresného súdu, došlo k zmene znenia Trestného zákona /zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony/, a to v dôsledku jeho novely zákonom č. 40/2024 Z. z. účinné od 06.08.2024.

Akceptujúc ustanovenie § 2 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší. Páchatel'ovi možno uložiť taký druh trestu, ktorý dovoľuje uložiť zákon účinný v čase, keď sa o trestnom čine rozhoduje, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie, odvolací súd konštatuje, že vo výroku o treste nastal stav, pre ktorý táto zmena Trestného zákona znamená priaznivejšie postavenie páchatel'a, resp. obžalovaného. V danom prípade teda bolo potrebné ukladať obžalovanému trest podľa znenia Trestného zákona po prijatí novely (účinné od 06.08.2024) a použiť v prospech obžalovaného odvolateľa benefit v podobe zákonného zníženia trestnej sadzby stíhaného trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona účinného od 06.08.2024. Zároveň novelou Trestného zákona účinnou od 06.08.2024 bolo vypustené znenie ustanovenia § 38 ods. 4 Trestného zákona, ktorým sa zvyšovala dolná hranica trestnej sadzby, ak prevažoval pomer príťažujúcich okolností, o jednu tretinu.

Podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, odňatím slobody až na štyri roky sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním väčšiu škodu.

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, odňatím slobody na dva roky až osem rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) a spôsobí ním značnú škodu,
- b) z osobitného motívu,
- c) závažnejším spôsobom konania, alebo
- d) na chránenej osobe.

Podľa § 41 ods.2) Trestného zákona, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. *) Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 41 ods.3) Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, zruší v rozsudku skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných s ním v jednočinnom súbehu, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku znova rozhodne o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku, prípadne za trestné činy spáchané s ním v jednočinnom súbehu, ako aj o spoločnom treste za pokračovací trestný čin, ktorý nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom. Súd prípadne rozhodne tiež o nadväzujúcich výrokoch, ktoré majú podklad vo výroku o vine. Ak je ukladaný trest za viac trestných činov, ustanovenia odsekov 1 a 2, § 42 a § 43 sa použijú primerane.

Podľa § 42 ods.1) Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods 2) Trestného zákona, spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Podľa § 48 ods.2) Trestného zákona, súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu

a) s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin,

b) so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam odvolací súd konštatuje, že pre obžalovaného je priaznivejšie, keď sa pri ukladaní trestu použije Trestný zákon účinný po 06.08.2024. Totiž podľa znenia Trestného zákona účinného od 06.08.2024 (účinného v čase rozhodovania odvolacieho súdu) možno preto precizovať, že obžalovaný A. B. tým, že ako trestnoprávne zodpovedný subjekt na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu a tieto činy spáchal závažnejším spôsobom konania – na viacerých osobách, naplnil všetky zákonné znaky pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona účinného od 06.08.2024 (ďalej len „Trestný zákon“) s poukazom na § 139 ods. 1 písm. j) Trestného zákona po objektívnej a subjektívnej stránke s trestnou sadzbou trestu odňatia slobody od 2 rokov do 8 rokov.

Pri úvahách o druhu a výmere treste krajský súd postupoval v zmysle všeobecných zásad a zásad a kritérií rozhodných pre ukládanie trestov uvedených v § 33a, § 34 ods. 1, ods. 3, ods.4 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenia páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Primeranosť trestu je nevyhnutým predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutým predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

Z vykonaného dokazovania mal aj krajský súd, rovnako ako prvostupňový súd, za preukázané, že u obžalovaného A. B. existovala jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, keďže sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, že už bol za trestný čin odsúdený. Na rozdiel od okresného súdu krajský súd dospel k záveru, že v prejednávanej trestnej veci prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu za aplikácie tzv. asperačnej zásady, preto úvaha obžalovaného o nepriznaní priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona je správna. Krajský súd totiž v tomto smere postupuje v zmysle stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 1/2011, podľa ktorého spáchanie druhého trestného činu ako priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona sa nepoužije, ak je potrebné z dôvodu viacčinného súbehu trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, aplikovať asperačnú zásadu v zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona. Spáchanie druhého trestného činu je totiž okolnosťou podmieňujúcou použitie prísnejšej trestnej sadzby podľa citovaného ustanovenia. Platí teda, že okolnosť podmieňujúca použitie prísnejšej trestnej sadzby môže byť takto použitá nielen podľa úpravy obsiahnutej v ustanovení osobitnej časti Trestného zákona (jeho príslušnom vyššom odseku), ale aj v ustanovení všeobecnej časti Trestného zákona (§ 41 ods. 2). Ak je potom takto použitá, jej duplicitnému použitiu ako priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona bráni zásada „ne bis in idem“ vyjadrená v § 38 ods. 1 Trestného zákona.

S poukazom na vyššie uvedené dospel krajský súd k záveru, že vzhľadom na osobu obžalované (8 záznamov v registri trestov, 2 záznamy v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov) majetkový charakter trestnej činnosti, počet poškodených a výšku spôsobenej škody, možnosť prevýchovy obžalovaného vzhľadom na jeho doterajší spôsob života a možnosť odradenia iných osôb od páchania trestnej činnosti splní svoj účel nepodmienečný spoločný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov a 3 (troch) mesiacov (§41 ods.2, ods.3 a § 42 ods.1 Trestného zákona) za súčasného z r u š e n i a výroku o treste podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona uloženého obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 4T/17/2020 zo dňa 12.12.2023, právoplatný dňa 12.12.2023 a rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa pod sp.zn.1T/8/2024 zo dňa 18.03.2024, právoplatný dňa 18.03.2024, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Zrušujúcim rozsudkom nie je dotknutý výrok napadnutého rozsudku v časti, ktorým okresný súd podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona zrušil:

- celý výrok o vine a celý výrok o treste obžalovaného v rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 15T/64/2023 zo dňa 13.07.2023, právoplatný dňa 18.10.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 2To/12/2023 zo dňa 18.10.2023,

- celý výrok o vine a celý výrok o treste obžalovaného v trestnom rozkaze Okresného súdu Trebišov sp. zn. 1T/69/2023 zo dňa 23.01.2024, právoplatný dňa 07.02.2024,

- výrok o vine v bodoch 28. až 35. a celý výrok o treste obžalovaného v rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 6T/107/2023 zo dňa 19.01.2024, právoplatný dňa 24.02.2024,

ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedených výrokoch o vine svoj podklad.

Uloženie spoločného a súhrnného trestu okresný súd v napadnutom rozsudku odôvodnil na strane 8-9, na ktoré krajský súd odkazuje.

V zmysle ustanovenia § 48 ods.2 písm.a) Trestného zákona krajský súd na výkon trestu odňatia slobody zaradil obžalovaného do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin. Podľa názoru krajského súdu uložený trest zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 33a, § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Trestného zákona a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu konkrétny stupeň závažnosti spáchané trestného činu, zistenú jednu poľahčujúcu a jednu priťažujúcu okolnosť ako aj pomery obžalovaného a možnosť jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej a generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere dostatočne vyjadruje i morálne odsúdenie protiprávneho konania obžalovaného spoločnosťou. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd s poukazom na zmenu Trestného zákona účinného od 06.08.2024, rozsudok okresného súdu zrušil vo výroku o treste (podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku) a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.